

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hrady | Perálec

Misijní růženec, který děti tvořily během loňského roku

Milí farníci,

skončily prázdniny, děti opět usednou do školních lavic a pro mnohé dospělé skončily i dovolené, tedy čas odpočinku a nastal opět čas „plynule“ přejít do pracovního procesu, ze kterého nás na chvíli vymaní až vánoční svátky. Můžeme říci, že je před námi druhá část běžného roku, i když podstatně kratší; alespoň já jsem to tak vždycky vnímal, protože dovolenou jsme měli pravidelně posledních 14 dní v červenci. V tomto období se budou postupně dny oproti noci zkracovat a večery a chvíle, které budeme více trávit doma než někde venku, nám přímo nabízejí, abychom je využili nejen např. pro četbu něčeho pěkného a zajímavého, nebo na zhlédnutí hezkého filmu, ale především pro věnování se rodině, tedy dětem, manželovi, manželce, pro vytváření nebo zlepšování vztahů mezi sebou. Je důležité udělat si večer čas, sednout si společně ke stolu, a to ne pouze z důvodu společně pojit, ale také povyprávět, co jsme kdo přes den zažili, koho jsme potkali, kdo mě třeba i naštvál, ale také promluvit i o tom, co mě trápí a s čím bych chtěl pomoci. Je toho moc, co v rodinách prožíváme a většinou je to spojené se spoustou starostí, ale jak se říká „sdílená starost, poloviční starost“. A nepodceňujme dětské starosti! Mluvme s dětmi – a kdy jindy než večer nebo v podvečer, když se sejdem. A že na to nemáme čas? Jednu osobní zkušenost bych měl – vypněte jim (dětem) nebo nezapínejte televizi či počítač, a času je hned dost. To neplatí jen pro rodiny s dětmi, ale i pro nás dospělé, abychom si také pro sebe našli potřebný časový prostor.

Papež František v jedné ze svých homilií uvedl, že „Bůh dokáže proměnit těžkosti v rodině na zázrak“ a vyzval, aby se rodiny nebály vložit se do Božích rukou. Doporučuje společně se modlit a žít tak naději, která nám ukazuje, že naše starosti jsou také Božími starostmi! Nezapomínejme tedy na slova našeho papeže a v nadcházejících měsících se snažme více věnovat jeden druhému, dokažme si odříct něco ze svých zálib a spíše se snažme otevřít své srdce – a hned se bude radostněji žít v rodině.

K tomu vám žehná

jáhen Josef

Společenství dětí Misijního klubka v Proseči

Setkání dětí i v tomto roce bude pokračovat každý třetí pátek v měsíci. Začínáme obvykle v 16.30 hod. v kostele společnou adorací, modlitbou desátku, májovou pobožností nebo křížovou cestou.

Starší děti se letos budou blíže seznamovat s Biblií.

Mladší děti budou poznávat život v misiích. Příkladem jim v tom jistě pomůže misionářka lásky Matka Tereza nebo sv. František. Čeká nás Misijní den v Chocni, přespávání na faře, stavba školy v Tanzanii, karneval, závěrečná Misijní cesta, aj.

V měsíci říjnu se těšíme na návštěvu národního ředitele Papežských misijních děl Leoše Halbrštáta se svojí ženou a jejich vyprávění z misijní cesty do Mexika. Také se budeme připravovat na Misijní neděli s tradičním obětním průvodem a novým liturgickým tancem, který si děvčata připravila. Tradičně, již nyní, začínáme tvořit na Misijní jarmark, kde máte možnost udělat radost sobě i dětem a zároveň přispět na misie.

V prosinci bychom se rádi zaměřili na misie u nás a potěšili naše nemocné vánoční koledou. Pokud víte o někom osamoceném nebo nemocném, určitě nás oslovte.

Zveme mezi nás i ostatní děti ze všech našich farností!

Marie Rejmanová

První setkání Misijního klubka v tomto školním roce se uskuteční v pátek 21. září 2018 od 16.30 h. Po společné adoraci v kostele bude následovat program na faře pro malé i starší děti.

Eva Skalníková

Zveme vás na MISIJNÍ JARMARK

**před kostelem sv. Mikuláše v Proseči
v neděli 21.10.2018 po mši svaté**

Těšíme se na Vás...
děti z Misijního klubka

*„Chudé nikdy nenecháme samotné“
Papež František*

Výtěžek z prodeje bude zaslán na pomoc chudým dětem prostřednictvím Papežského misijního díla dětí.

Děti z Misijního klubka pro vás chystají výrobky na jarmark, aby pomohly kamarádům na druhém konci světa.

Víkendové setkání rodin na Březinách

aneb sedm statečných

Stalo se již tradicí, že se v červnu koná víkendové setkání rodin na Březinách u Hluboké. Tématem letošního setkání bylo 7 ctností, které dětem představilo "sedm statečných" tatínků v kovbojském převlečení doprovázených znělkou ze stejnojmenného filmu. Děti se snažily podle nápovědy poznat, kdo kterou ctnost představuje. Byly to moudrost, obětavost, slušnost, odvaha, víra, láska a pravda.

V sobotu dopoledne byly děti rozděleny na starší a mladší, mladší děti plnily úkoly na stanovištích v táboře nebo v jeho těsné blízkosti. Na stanovišti moudrosti stavěly domečky v lese. Pomocí jim byl příběh z Bible o moudrém muži, který stavěl dům na skále. Na stanovišti obětavosti přemýšlely, zda si bombón, který našly, nechají, a nebo se obětují a někomu jej darují. Nebo najdu dva, jeden si nechám a druhý daruji? Bylo nad čím přemýšlet. Pomocí obrázků se snažily rozpoznat, které chování je správné, slušné, a které ne. Vyzkoušely si, že být odvážný není jen tak. Musely v lese najít 3 usměvavé smajlíky a během cesty se ještě vyhýbat střelám hadrovou koulí. Protože symbolem nás křesťanů je kříž, na stanovišti víry si vyrobily dřevěný křížek na krk. Na stanovišti lásky kreslily obrázek, který pak dozdobily srdíčkem a darovaly jej mamince a tatínkovi. Dále se zamýšlely nad různými záludnými otázkami, např. měl Pán Ježíš 20 učedníků? Je to pravda, a nebo ne?

A co ti starší? Starší děti byly rozděleny do dvojic, dostaly buzolu a s její pomocí hledaly v širším okolí tábora různé věty vztahující se právě k těmto ctnostem. Odpoledne po krátkém odpočinku vyráběly dívky různé náramky a náušnice z korálků a potom společně chválily Pána biblickými tanci. Pro chlapce byla připravena ukázka střelných zbraní a samozřejmě nechyběl ani sport.

V neděli bylo celé setkání zakončeno mší svatou, kterou sloužil náš otec Vladimír a děvčata během ní zatančila biblické tance ze sobotního odpoledne.

A co na závěr? I přes chvílemi nepříznivé počasí jsme prožili radostné společenství, děti spokojené, rodiče spokojeni a Ježíš uprostřed nás. Co víc si přát. Chvála Bohu.

Ivana Košnarová

Vzpomínky ze života ve farnosti Nové Hradky

Při farním dnu jsme hádali skrytou osobnost – Karel Vopařil

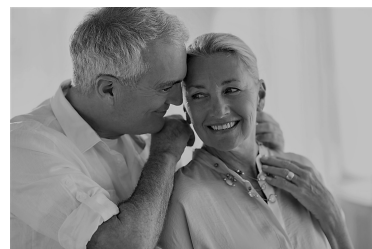
Pan děkan Řiha nám říkal, že chce přivést 10 farníků k duchovnímu povolání, skoro se mu to podařilo. Chci vzpomenout na P. Karla Vopařila, který byl vysvěcen na kněze v roce 1950 společně s P. Josefem Boštíkem, a měli společnou primici v Chotovicích u kostela. Zúčastnila jsem se jí jako družička – pamatuji si jenom, že kopec ke kostelu byl plný lidí. Měla jsem to štěstí prožívat s ním blíže společné chvíle, a také jeho báječné vyprávění a duchovní promluvy.

Karel se narodil 5. 9. 1925 v Chotovicích, kde také vychodil čtyři ročníky základní školy, pátý ročník pak v Nových Hradech. Další studia absolvoval v Praze a v Hradci Králové. Když přijížděl domů, pořádal sportovní turnaje a zápasy. Rodiče říkali, že mu nechali zahradu ke sportu. Po vysvěcení nastoupil do Malých Svatoňovic. Další farností, kde působil, byl Horní Maršov. Zde je fara na kopci a okolo ní pastviny, které využíval pro své ovce a koně. V zimě jezdil do sousedních osad na lyžích. V tomto sudetském pohraničí mívával promluvy i v německém jazyce. Byl všestranně nadaný a měl vědomosti z oblasti kultury, historie, hudby, zpěvu, zemědělství, zahradnictví, zajímal se o každý obor, a rovněž vědecky bádával. Velmi ho zajímala astronomie, dokonce si sám sestrojil dalekohled. Všechny prostředky, které se mu ze své činnosti podařilo získat, dal do opravy kostelů.

Dalším působištěm byla farnost Trutnov. Zde prožíval roky politického uvolnění. Zavedl dětské mše svaté a často říkal, že je třeba věnovat se v církvi dětem. Jezdila za ním i mládež a té se snažil předávat své vědomosti. Poslední farností byly Libčany. Jsou blízko Hradce Králové, v bohatém kraji, avšak věřících bylo velmi málo. Když se tam na někoho vzpomínalo, lidé říkali: „Pane faráři, byl to velmi pracovitý člověk. Pracoval i v neděli.“ K faře patřila velká zahrada, kde mohl chovat ovce a pěstovat květiny, které prodával, aby mohl opravit kostel. Naše děti zde trávily prázdniny a velice rády na to vzpomínají. Jeho promluvy obsahem i vyjadřováním zaujaly každého. Stále se rád vracel do svého

Inspirace pro zlepšení vztahů v manželství

Spořádaná rodina, dobře vychované děti, milující se manželé, kteří chtějí spolu snášet v životě vše dobré i zlé – to je ideálem a základem každé rozumné společnosti, obce, města, farnosti. Všichni jsme si vědomi toho, že pro každého kdo žije v manželství, je toto ideál, po němž touží a o který třeba i poctivě usiluje. Někdy ovšem i upřímná snaha

neprináší kýžený výsledek. Mnoho se dnes mluví i píše o krizi rodiny, mnoho rodin se rozpadá, mladí lidé nemají okolo sebe vzory, kterými by se inspirovali, bojí se vstupovat do manželství ze strachu ze ztroskotání. Výčet negativ, která nepřejí rodinnému životu, by byl dlouhý.

Cos tím? V jaké škole se vyučuje, jak se dobře připravit na manželství, kde se učí o tom, jak dobře žít své manželství?

Papež František nám v roce 2016 zaslal postsynodální apoštolskou exhortaci (dopis) o lásce v rodině – AMORIS LAETITIA – RADOST Z LÁSKY. Tento dokument je plodem celocírkevní synody o rodině a zabývá se životem rodiny. Popisuje současný stav rodin, problémy, které je sužují, představuje nám manželskou lásku prostřednictvím Velepísně lásky od sv. Pavla, zdůrazňuje nutnost posílit výchovu dětí a předkládá nám manželskou a rodinnou spiritualitu.

Jedním s výstupů exhortace je také, že je zapotřebí rodinám pomoci v jejich problémech, zkvalitnit pastorační rodin a doprovázet je na jejich často nelehké cestě.

V naší farnosti se letos v únoru uskutečnilo setkání pro manžele, na kterém manželé Hanka a Petr Imlaufovi z Prahy přednášeli na téma „Jak rozvíjet vzájemnou intimitu a blízkost v manželství“. Bylo potěšitelné, že společenská místnost prosečské fary praskala ve švech, což vyjadřovalo touhu přítomných po tom, aby jejich manželství byla dobrá, šťastná a pevná.

Je nasnadě, že během jednoho setkání se nedá postihnout celá šíře problematiky manželství a rodiny. Již tehdy jsme tedy manžele Imlaufovy „zarežerovali“ na letošní podzim. Přijedou do našich farností na další besedu, která se uskuteční v pátek 19. 10. 2018 od 20 hodin opět na prosečské faře.

Pro podzimní setkání jsme vybrali jako téma „Komunikace mezi manželi“. Mnozí z nás mají jistě vyzkoušeno, kolik nedorozumění a nepochopení častokrát plyne z nesprávné, nedokonalé a nebo i nedostatečné komunikace mezi manželi. Mnoha konfliktům, rozepřím i hádkám by se dalo předejít lepší a jasnou komunikací, tím, že si uděláme čas jeden na druhého a budeme si navzájem naslouchat.

Drazí přátelé, přijměte tedy pozvání na toto setkání a pojďme společně naslouchat tomu, co vede k lepší komunikaci mezi partnery (na věku nezáleží, vždy je co zlepšovat, začít se dá v každém věku a nikdy není pozdě).

Václav a Blanka Nádvořníková

Vzpomínky P. Josefa Čechala

Letos uplynulo 62 let od příchodu P. Josefa Čechala do farnosti Proseč. Rádi bychom službu tohoto vzácného kněze připomněli v cyklu článků sestavených z jeho osobních vzpomínek na cestu ke kněžství a začátky

působení ve zdejších kraji, jak je zapsal do farní kroniky.

L.P.1956

V úterý velikonoční dne 3. dubna 1956 byl odňat P. Petru Ducháčkovi státní souhlas. K správě farnosti byl povolán telegraficky „prozatímně“!! P. Josef Čechal, který v té době byl na zotavené ve svém rodišti Svatce a čekal na jmenování na nějaké místo v diecesi. Dočkal se jej zcela nena-dále v blízké Proseči, proto odjížděl ráno na první pátek 6. dubna 1956 autobusem ze Svatky do Proseče značně rozzechvěn, nemaje potuchy, jaký stav farnosti nalezne. Svě působení začal několikahodinovým zpo-vídáním odpoledne a večerní mši svatou. Farníci se zpočátku chovali k němu trochu zdrženlivě, ale velmi uctivě.

Narodil jsem se dne 3. června 1922 v Moravské Svatce, která v době narození byla malou samostatnou vesnicí asi o 35 číslech na pravém břehu řeky Svatky v nejbližším sousedstvím města Svatky (na levém – českém břehu). Moravská Svatka patřila k okresu Novoměstskému, zatímco Svatka – město byla v okrese Hlinsko v Čechách. Farností patří Moravská Svatka dosud do Moravského Herálce (v diec. Brněnské), kde jsem byl pokřtěn, ačkoliv jinak do kostela se nyní chodí již jen do blízké Svatky. Jsem tedy Moravan rodem, ale vyrostl na Čechách, protože jsme se brzy přestěhovali do města Svatky. Proto jsem také stu-doval v hradeckém semináři a primici jsem měl ve Svatce, ačkoliv mi moravský původ působí radost. Jinak mé srdce patří zcela východním Čechám a zvláště Českomoravské vysočině. Jako chudé dítě tehdy chudé Vysočiny jsem se narodil a ze všech koutů, kde jsem se octl, a ze všech krás, které jsem spatřil, vracím se vždy rád k tiché a skromné líbeznost rodné Vysočiny.

Pocházím z dělnické rodiny. Můj otec pracoval od vyučení všechnu dobu jako klempířský dělník v továrně na plechové zboží. Z první svět. války si přinesl otřesené zdraví, takže býval často nemocen, později podstoupil operaci žaludku a nyní je již několik roků invalidním důchodcem. Do školy jsem začal chodit právě v době největší krize nezaměstnanosti. Také náš otec byl často bez práce. Svě dětství jsem prožil v továrním ovzduší a prostředí a byl bych asi klempířem, kdyby moji učitelé nebyli přemluvili tatínka, aby mě nechal studovat. Studium mi umožnila teta Otílka Fialová, maminka sestra, která bydlila v Chrudimi, zůstala neprovdána a svou obětavostí pomohla vystudovat několika svým sourozencům i jejich dětem. Po čtyřech letech na gymnasiu v Chrudimi jsem přešel na arcib. gymnasium v Praze, a když je Němci v r. 1941 o Váno-cích zavřeli, dokončil jsem na Jiráskově gymnasiu v Reslově ulici matu-ritou v červnu 1942, tedy právě v době, kdy vrcholilo běsnění nacistů za heidrichiády. Protože Jiráskovo gymnasium stojí hned naproti pravos-lavnému kostelu sv. Cyrila a Metoděje, kde se ukryvali parašutisté Gab-čík a ostatní, byly naše maturitní zkoušky velmi dramatické. Třetí den byly přerušeny, když Němci obstoupili celý prostor kostela a surově zlikvidovali ukryté parašutisty. – Přihlásil jsem se pak na bohosloví v Hradci Králové. Bylo nás v ročníku přes 30, čas byl plný nejistoty a úzkosti, ale nám bylo za zdmí semináře dobře. Jenže po 6 nedělích jsem byl s mnoha jinými z ročníků 1921 a 1922 povolán k odvodu a poslán na nucené práce do Říše. Odjížděl jsem z Hrad-ce Králové prvním transportem 22.10. 1942 právě na maminkiny narozeniny. Vše šlo tak rychle, že jsem se jen taktak mohl rozloučit s rodiči. Odjížděl jsem zcela nepřipravený, vyjevený, s pocitem smítka, uchváceného vichřicí. Byl to hrozný skluz z výšin všech ideálů a naivních představ o životě do syrové a surové reality. Dnes jsem ovšem za tuto tvrdou školu poznání vděčný. Také mladí lidé jsou dnes už jiní než my byli tehdy. Tělesně jsem byl velmi slabý, takže je mi záhadou, jak jsem mohl všechnu tu tělesnou dřinu a strádání vydržet. První měsíc jsme pracovali v továrně na letecké bomby u Lázní Teplic – německy se jmenovala ta vesnice Welboth. Byla to fantastická továrna v podzemí, těžká práce a nezdravá – výpary trinitrotoluenu rozkládaly krev. Byli jsme rádi, že nás jako nespolehlivé živly přemís-tili do Berlína, kde nás bohoslovce v Reinickendorfu v továrně na kluzná ložiska většinou určili k práci u rentgeno-vých aparátů. Byla to zase těžká a nezdravá práce, žádné bílé pláště. Po Vánocích 1943 pro neustálé bombardování přeložili většinu tovary do Boletic u Děčína, kde jsem byl až do 15. dubna 1945, kdy jsme uprchli domů. Prožil jsem za těch 30 měsíců mnoho a všechno jako ve snu. Pak jsem znovu nastoupil do semináře – hned do 2. ročníku (2 prvé semestry jsme mohli nastudovat soukromě a složit z nich zkoušky postupně, kdy nám to vyšlo). Dohnat ty 2 semestry byla dost tuhá práce, ale vše se podařilo a na sv. Petra a Pavla 1949 jsem byl vysvěcen v Hradci Králové p. biskupem Píchou na kněze a poslán jako kaplan do Litomyšle.

domova, a když mu v roce 1969 zemře-la maminka, navrhl každoroční setká-vání vždy v rodině jednoho sourozence. Rád se vracel do rodné farnosti a spo-lečně s P. Josefem Boštíkem a Mirosla-vem Paclíkem v ní také oslavili 50 let kněžství pana děkana Říhy. Těch vzpo-mínek je mnoho, ani se nedá všechno vyjádřit, co jsem ve farnosti prožila.

Stanislava

Malý pražský srpnový příběh z roku 2018

Je horko a dusno a já stojím a čekám na tramvaj, nikde žádný stín a já si musela sednout na lavičku, abych neomdlela. Sedla jsem si vedle šedovlasé usměvavé starší dámy, která jak by vypadla z oka slečně Marplové...

A i tato pražská dáma byla pozorná a bystrá jako výše zmíněná literární po-stava - neboť si všimla, že mi není do-bre a ptala se, jestli mám v tašce vodu, a tu, že v tom horku je nutné v rozpá-le-ném městě nosit...

Řekla mi pár povzbudivých vět, mimo jiné rychle zhodnotila současný svět, říkala např., že mnoho lidí činí zlo, ale že to nevědí, a tak, že se za ně mod-lí... A mně již přijížděla tramvaj, takže jsme se rychle rozloučily, vyskočila jsem a ještě se za ní ohlédla. Sedla na lavičku a volala na mě: „Žehnám Vám!!!“... V tramvaji jsem si sedla tak, abych jí zamávala a...ona tam nebyla - nechápu to, rozhlížela jsem se kolem dokola - prostě zmizela...

To setkání bylo kratičké, ale neza-pomenutelné, povzbuzující a zvláštní. Děkuji moc.

Ac

Po roce jsem byl přeložen ke katedrále do Hradce Králové, nejprve tři čtvrtě roku jako administrátor, pak od 16. 5. 1951 jako kaplan a nouzový ceremoniář. I tato léta byla jako těžký sen – spousta práce – zvlášť v nemocnici – za složitých podmínek. Tak to trvalo až do 13. října 1955, kdy jsem musel do nemocnice se zánětem srdečního svalu po angíně. Po uzdravení byl jsem v únoru 1956 jmenován administrátorem v Pardubicích – Na skrívánku, ale pro bytové potíže z nastoupení šlo a byl jsem pak po zatčení P. Petra Ducháčka ustanoven 5. 4. 1956 administrátorem v Proseči.

Chlumeck

Jako maják víry vévodí městečku Luži a celému okolí poutní kostel Panny Marie Pomocnice křesťanů. Svou majestátností a stavbou se dvěma věžemi na uměle vyvýšeném pahorku jako by zval a přitahoval ke své návštěvě a pokloně Panně Marii.

Zakladatelkou poutního místa Marie Maxmiliána Eva Terezie hraběnka ze Žďáru (1633-1690) provdána za Jindřicha Viléma Slavatu na Košumberku, který zemřel r. 1654. Byla rozená Žďárská ze Žďáru. Byla to paní velmi zbožná a hodná. S poddanými v Luži vycházela velmi dobře, často chodila dětem poddaných za kmotru, což byl v té době ojedinělý jev. V 21 letech již byla vdovou. Druhý manžel Kryštof Hieserle z Chodova byl na ni velmi zlý, chtěl po ní jen peníze a dokonce ji chtěl otrávit i její dceru.

Od svého bratra Františka Žďárského získala milostný obraz

Panny Marie Pasovské. Měla ho v hradní kapli na Košumberku. V roce 1667 nechala postavit kapli na kopci Chlumeck. V té době pozvala jezuitu. V roce 1678 nechala vystavět pro jezuitu rezidenci, která stojí dosud. Po 20 letech kaple nepostačovala přílivu poutníků, a proto se paní hraběnka rozhodla postavit nový velký kostel. V roce 1690 bylo započato se stavbou na čedičovém návrší ještě uměle vyvýšeném a zpevněném terasovými zdmi. Byla zbořena kaple z roku 1667 a pokračovala výstavba nového poutního kostela jak jej známe dnes. Avšak 17. října 1690 paní hraběnka Marie Maxmiliána zemřela.

Na výstavbě kostela pracovalo několik stavitelů, ale nejdéle zde působil Jan Baptista Alliprandi. Již v roce 1696 byl přenesen obraz Panny Marie do nového kostela. Teprve v roce 1700 byl dokončen sloupový portál pro obraz Panny Marie. Potom teprve začala výzdoba chrámu.

Kostel Panny Marie je typická česká jezuitská stavba jednolodní s bočními kaplemi s basilikálním osvětlením lodí a dvěma věžemi. Je to vrcholné baroko. Mariánská sloupová kaple v presbytáři byla postavená podle poutního kostela Mariázell v Rakousku.

Ostatní zařízení kostela vzniká až po roce 1700. Oltáře jsou vyřezávány akantem. Bohatá je i sochařská výzdoba. Hlavním autorem sochařského a řezbářského díla je Jiří František Pacák, původně jezuitský poddaný. Ten byl roku 1707 propuštěn na svobodu a usadil se v Litomyšli. Je tvůrcem oltáře sv. Apoleny a kazatelny, dvou andělů u hlavního oltáře, sousoší Zvěstování Panny Marie, Boha Otce nad kazatelnou, sochy sv. Josefa, dále bočních oltářů a soch kajícníků a kajicnic.

Obrazovou výzdobu zde prováděl malíř Jan Jiří Hejnsch po roce 1700. Na straně kazatelny jsou oltáře sv. Anny, oltář sv. Ignáce z Loyoly a třetí oltář sv. Barbory. Na protější straně je oltář sv. Jana Nepomuckého, oltář sv. Františka Xaverského a třetí oltář je sv. Apoleny. Okolo roku 1700 jsou varhany s akantovými řezbami. Také lavice jsou pořízeny v té době a mají též akantový dekor. Hraběnka Marie Maxmiliána byla do kostela přenesena v roce 1698 a byla zde zřízena hrobka jezuitů.

Do roku 1773 byl kostel spravován jezuitu a od roku 1782 se stal farním městem Luže.

V současné době byl Chlumeck prohlášen za národní kulturní památku Českého státu. V letošním roce byly dokončeny několikaleté opravy vnitřního interiéru a venkovní fasády.

Jaroslav Cibulka

Farní pouť

Na mši svatou do poutního barokního chrámu Panny Marie Pomocné na Chlumku jsme se vydali 10. června. Na pouť, každý se svými úmysly, jsme šli pěšky, ti nejmenší na kolech nebo v kočárku 😊

Z Proseče jsme vycházeli po sedmé hodině směrem do Zderaze, kde jsme nabrali další poutníky. Na Březinách se k nám připojili farníci z Perálce, a to už jsme byli v plném počtu. Do kroku je ideální modlitba sv. růžence, který jsme se celý po rodinách pomodlili. Střítež-Hlubočice-Rabouň- a závěrečný kopec na Chlumeček, to byla cesta, která nám příjemně ubíhala. Posledních pár schodů - a už jsme se setkávali s dalšími farníky, kteří přijeli na kolech či autem ze všech farností. Vyvrcholením každé poutě je mše svatá a setkání s Pánem, které jsme prostřednictvím otce Vladimíra mohli prožít. K Panně Marii jsme ještě zazpívali litanie a pak už jsme se těšili na řízky a palačinky schované v batohu 😊

Za poutníky Marie Rejmanová

Kalendář

NE 16. 9.	24. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
SO 22. 9.	<i>Hr. Králové:</i> 9.30 kněžské svěcení jáhnů Jendy Lukeše a Petra Vtípila
NE 23. 9.	25. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
PO 24. 9.	<i>Proseč:</i> 19.00 farní rada Proseč
PÁ 28. 9.	Slavnost sv. Václava <i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 9.30 mše sv.
SO 29. 9.	<i>Chotovice:</i> 11.00 mše sv.
NE 30. 9.	26. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i> <i>Nové Hrady:</i> 17 - 18 svátost smíření, adorace
ST 3. 10.	<i>Perálec:</i> 17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
ČT 4. 10.	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství
PÁ 5. 10.	<i>Nové Hrady:</i> 17.00 mše sv.
SO 6. 10.	<i>Chotovice:</i> 16.30 mše sv.
NE 7. 10.	27. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i> <i>Proseč:</i> 17 - 19 svátost smíření, adorace
PÁ 12. 10.	<i>Hlinsko:</i> 18.00 Večer mladých host P. Petr Soukal
NE 14. 10.	28. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
ČT 18. 10.	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství
PÁ 19. 10.	<i>Chotovice:</i> 11.00 mše sv. u sv. Josefa <i>Proseč:</i> 20.00 přednáška manž. Imlaufových pro manželské páry
NE 21. 10.	29. neděle v mezidobí - Misijní neděle <i>Proseč:</i> 8.00 mše sv. po mši sv. misijní jarmark <i>Nové Hrady:</i> 9.30 mše sv. <i>Perálec:</i> 11.00 mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 17 - 18 svátost smíření, adorace <i>SO 27. 10. - ÚT 30. 10. školní podzimní prázdniny</i>
NE 28. 10.	30. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i> <i>Proseč:</i> 17 - 19 svátost smíření, adorace
ST 31. 10.	<i>Perálec:</i> 17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
ČT 1. 11.	Slavnost Všech svatých <i>Perálec:</i> 16.00 mše sv. a pobožnost na hřbitově <i>Nové Hrady:</i> 17.15 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.30 mše sv.

Proseč intence a čtení

Čtení a žalmy: cyklus B (od 2. 12. cyklus C)

16.9.	Za Antonína a Julii Javůrkovy. čt: manželé Odehnalovi
23.9.	Za Josefa Kašpara a rodiče z obojí strany. čt: Rejmanová Marie, Drahošová Jana
24.9.	Za Aloisii Vobejdovu, manželka a syna.
26.9.	Za rodiče Bulvovy, syna a dceru a živé toho rodu.
28.9.	Za Marii a Josefa Řebíčkovy a rodiny jejich dětí.
29.9.	Za živé i zemřelé z rodiny Mencovi a Vaňousovi.
30.9.	Za manžele Dvořákovy a Švecovy. čt: Soukalová Růžena, Odehnalová Marta
1.10.	Za Marii a Zdeňka Zerzánovy a rodiny jejich dětí.
4.10.	Poděkování za dar života - 70 let.
5.10.	Za Vlastimila Zemana.
7.10.	Za Jaroslava a Marii Machčkovy, jejich dva zetě a rodiče a sourozence z obojí strany. čt: manželé Dastychovi
10.10.	Za zemřelé i živé členy rodiny Bartošovy, Vostřelovy, Králový.
13.10.	Za Jiřího Bureše, děti, rod Vrábků a Burešů.
14.10.	Za rodiče Rabovy, dceru Věru, vnuka llbora a zetě Jiřího Javůrka. čt: manželé Břeňovi
17.10.	Za Josefa Zelenku a jeho rodiče.
19.10.	Za Ladislava a Ludmilu Čermákovy.
21.10.	Za Josefa a Marii Roušarovy a rodiny jejich dětí a vnučat. čt: rodina Roušarova
22.10.	Za Boženu Baťovu, manželka a dcery.
28.10.	Za Stanislava Dastycha, rodiče a bratra. čt: Zelenková Marie, Řebíčková Marie
1.11.	Za P. Josefa Čechala, živé a zemřelé kněze.
2.11.	Na úmysl dárce.
4.11.	Za Ludvíka Brabce, manželku a celou rodinu. čt: rodina Vobejdova
9.11.	Za Zdeničku Cimburkovu a tatínka.
11.11.	Za Miloslava Šlapku a celou rodinu. čt: Roušarová Růžena, Halamková Libuše
14.11.	Za Miroslava Bílého a maminku.
18.11.	Za Jaroslava a Boženu Melicharovy a celou rodinu. čt: Davidová Eva, Sodomková Marie
23.11.	Za Dagmar Bělouškovu, manželka a živé a zemřelé a celou rodinu.
25.11.	Za Bohuslava Hromádku, syna Lukáe a celou rodinu. čt: Hromádková Božena, Ječmenová Anežka
2.12.	Za Jiřího Malinského, bratra, otce a celou rodinu.

Perálec intence

30.9.	Za zemřelé a živé členy rodiny Reslovy, Slámovy, Vostřelovy a Laškovy.
7.10.	Za Marii a Františka Kulhavých a syna Františka.
14.10.	Za Lukáše Pražana.
4.11.	Za Karla Šplíchala.

18.11.	Za Milana a Marii Třásákovy, rod Třásáků a Králů.
25.11.	Za Emilii Josefa Nešetřilovy.
2.12.	Za Petra Hodana, rodiče z obou stran a synovce Ottu.

Nové Hrady intence a žalmy

16.9.	Za Marii Mihovou a manžela. Ž: Romana Poslušná
23.9.	Za živé i zemřelé z rodu Novotných a Vostrčilů. Ž: Petr Poslušný
26.9.	Za rodinu Votroubkovu.
28.9.	Za Václava Cibulku, rodiče a celý rod a duše v očistci.
30.9.	Za Jana Pešinu, sestry Marii a Bohuslavu, jejich manžele, rodiče a celý rod a duše v očistci. Ž: Karel Vopařil
3.10.	Za rodiny Niklovy, Černínovy a jejich rody.
5.10.	Za učitele a vychovatele.
6.10.	Za Ladku Víchovu a Boží ochranu pro její rodinu.
7.10.	Za manžele Rabovy, Votroubkovy a jejich dva syny, za Josefa Macáka, vnuka Martina a duše v očistci. Ž: Dáša Nováková
10.10.	Za Josefa a Marii Bortošovy a rodiče z obojí strany.
14.10.	Za rodiče Andrlovy a Poslušných, za živé i zemřelé členy rodu. Ž: Michal Novák
17.10.	Za Josefa Havlíka a rodiče.
21.10.	Na dobrý úmysl. Ž: Vendula Nováková
24.10.	Za Stanislavu Vopařilovou na poděkování za 55 let.
28.10.	Za Josefa Kopeckého a manželku. Ž: Romana Poslušná
31.10.	Za Františka Drahoše a jeho rodinu.
2.11.	Dostiučinění za hříchy spáchané proti životu - sto let republiky.
3.11.	Za Karla Vopařila, rodiče a celý rod, za vnuka Karla a na poděkování.
4.11.	Za manžele Cenerovy a všechny zemřelé z Příluky a duše v očistci. Ž: Petr Poslušný
7.11.	Za duše v očistci a šťastnou hodinku smrti.
11.11.	Za rodinu Sokolovu, Horákovu, Blažkovu a Kulhavých. Ž: Karel Vopařil
14.11.	Za Ladislava Jesenského, rodiče a celý rod.
18.11.	Za Martina Nešpora, rod Nešporu a Macáků. Ž: Dáša Nováková
21.11.	Za Josefa Bartoše a syna.
25.11.	Za zemřelé a žijící z rodu Stoklasova, Kličkova a Macákova. Ž: Michal Novák
28.11.	Za Václava Staňka, manželku a rodiče z obojí strany.
1.12.	Za Josefa Sokola a rodiče a rodinu Zelenkovu.
2.12.	Za Václava Šimka a rodiče a rodinu Drahošovu a Váškovu. Ž: Vendula Nováková
5.12.	Za rodiny Tmějovy, Štěrbovy a Špíchalovy.
7.12.	Za zemřelé, kteří se provinili proti životu.
9.12.	Za Marii Novotnou, manžela, vnoučata a pravnoučata. Ž: Romana Poslušná

PÁ 2. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé <i>Nové Hrady:</i> 16.15 pobožnost na hřbitově 16.45 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.00 mše sv. 19.00 pobožnost na hřbitově
SO 3. 11.	<i>Chotovice:</i> 16.30 mše sv. a pobožnost na hřbitově
NE 4. 11.	31. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
ST 7.11.	<i>Perálec:</i> 17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
ČT 8. 11.	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství
SO 10. 11.	<i>Dvojkariátní setkání mládeže v Litomyšli</i>
NE 11. 11.	32. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
NE 18. 11.	33. neděle v mezidobí <i>bohoslužby jako obvykle</i>
ČT 22. 11.	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství
NE 25. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále <i>bohoslužby jako obvykle</i> <i>Nové Hrady:</i> 17 – 18 svátost smíření, adorace
PÁ 1. 12.	<i>Nové Hrady:</i> 18.00 adventní koncert Musica Bohemica
NE 2. 12.	1. neděle adventní <i>bohoslužby jako obvykle</i> <i>Proseč:</i> 17 – 19 svátost smíření, adorace

- **Modlitba růžence** 30 min. před mší sv.
- **Svátost smíření** 15 min. před mší sv. a také, jak je uvedeno v kalendáři
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností: www.farnispolecenstvi.cz

Pravidelné bohoslužby

	NE	PO	ÚT	ST	ČT	PÁ	SO
Proseč:	8.00	9.00		18.00	8.00	18.00	18.00
N. Hrady:	9.30			8.00			
Perálec:	11.00						

Časopis pro vnitřní potřebu farností
Proseč, Nové Hrady a Perálec

Duchovní správa: P. Mgr. Vladimír Novák

telefon farní kancelář: 734 435 054 (PO - PÁ 11.00 - 14.30)
e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz

Uzávěrka příštího vydání: 18. 11. 2018
e-mail pro posílání příspěvků: fs@1969.cz